

Σίγγινος¹, ἐν δὲ τοῖς Γεωγραφικοῖς τοῦ Στράβωνος Ε', γ', 10 Σίγγιον. Ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τοῦ Ἀθηναίου γινομένου λόγου περὶ Ἰταλικῶν οἴνων (κεφ. 48) μνημονεύεται ὁ Φαλερῖνος, ὁ Συρρεντῖνος, ὁ Ῥηγῖνος, ὁ Τριφολῖνος, ὁ Τιβουρτῖνος, ὁ Πραϊνεστῖνος, ὁ Βυξεντῖνος, ὁ Σαβῖνος, ὁ Σπωλητῖνος, ὁ Βαρβῖνος, ὁ Καυκῖνος, ὁ Ταραντῖνος, ὁ Μαμερτῖνος καὶ ὁ Σιγγῖνος, ἀνθ' οὗ ἐν ἐνὶ ἀντιγράφῳ κεῖται Σίγγινος. Παρὰ Πολυβίῳ Σ', ιδ', 8 «καὶ Πραϊνεστίνων ἐστὶ δὲ Τιβουρτῖνων πόλει» ἢ τῶν ἀντιγράφων γραφὴ εἶνε Τιβουρηκῶν. Ἐν ΙΑ', ιθ', 4 ἔχουσιν οἱ κώδικες οὐ μόνον τὸ ὀρθὸν Λιγυστῖνους ἀλλὰ καὶ τὸ πλημμελὲς Λιγυστηνούς. Πρβ. καὶ Γ', πς', 2, ἐνθα ἀντὶ τοῦ Ἀρίμινον εὐρίσκεται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις καὶ Ἀρίμινον καὶ Ἀριμηνόν (-ων). Ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἀρχαιολογίᾳ Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς γράφεται Ε', 36 (σελ. 925) Ἀρικηνῶν-Ἀρικηνοῦς-Ἀρικηνοῖς καὶ Ε', 61 (σελ. 991-3) Ἀρικηνῶν-Ἀρικηνοῖς καὶ Ε', 62 (σελ. 994) Ἀρικηνοῖς καὶ Ζ', 5 (σελ. 1321-2) Ἀρικηνῶν-Ἀρικηνοῦς-Ἀρικηνοῖς καὶ Ζ', 6 (σελ. 1323-4) Ἀρικηνῶν-Ἀρικηνοῖς-Ἀρικηνοί καὶ ΙΑ', 52 (σελ. 2286) Ἀρικηνοῦς ἀντὶ τοῦ Ἀρικῖνοι-ἰνων-ἰνοις-ἰνους. Στέφ. Βυζ. σελ. 118, 10 «Ἀρικία: πόλις Λατίνων—Ὁ πολῖτης Ἀρικῖνος». Πολλάκις δ' ἢ κατάληξις ἴνος διεφθάρη ὑπὸ τῶν βιβλιογράφων ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς τοῦ Στεφάνου μεταβληθεῖσα εἰς ηῖος. Πάντα τὰντίγραφα φέρουσι παρ' αὐτῷ σελ. 521, 12 «Τὸ ἔθνικόν Πηληνός» (ἀντὶ τοῦ Πηλῖνος). σελ. 505, 2 «Τὸ ἔθνικόν Παρθηνός» (ἀντὶ τοῦ Παρθῖνος)². σελ. 497, 4 «Ὁ πολῖτης Παλικηνός, ὡς τῆς Ἐρύκης Ἐρυκηνός (ἢ: Εὐρύκης Εὐρυκηνός) καὶ τὸ θηλυκὸν Παλικηνή»

1 Εὐρίσκεται καὶ Ἀπέννινος γεγραμμένον ἀντὶ τοῦ Ἀπεννῖνος καὶ Τρανσάλπινος ἀντὶ τοῦ Τρανσαλπίνοι. Ἴδε Δινδόρφιον Πολυβ. Τόμ. Α', σελ. XL.

2 Παρὰ Πολυβίῳ σελ. 116, 6 Οὐλσγ. «οἱ παρὰ τῶν Παρθεινῶν ἤχον» καὶ σελ. 609, 7 «μηδὲ Διμάλης καὶ Παρθεινῶν (ἢ Παρθινῶν)» ὁ μὲν Βεακῆρος μετέγραψε Παρθηνῶν, ὁ δὲ Δινδόρφος Παρθῖνων. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἰλλυρικῆς πόλεως Πάρθου ἐλέγοντο Παρθῖνοι, οὐχὶ Παρθηνοί. Πρβ. Στέφ. Βυζ. σελ. 115, 5 «Ἀργυρῖνοι: ἔθνος Ἠπειρωτικόν». σελ. 182, 3 «Βουλῖνοι: ἔθνος περὶ Ἰλλυρίαν». σελ. 250, 11 «Δώνετῖνοι: ἔθνος Μολοσσικόν». Ἐν σελ. 689, 21 ἢ γραφὴ τῶν ἀντιγράφων εἶνε «Χαῖνοι: ἔθνος Θεσπρωτικόν. Ῥιανός τετάρτη»

(ἀντὶ τοῦ Παλικῖνος-Ἐρυκῖνος-Παλικίνη). σελ. 522, 1 «Οἱ πολῖται Πιακηνοί» (ἀντὶ τοῦ Πιακῖνοι). σελ. 523, 10 «Οἱ ἐνοικῆτορες Πικεντηνοί καὶ τὸ θηλυκὸν Πικεντηνή» (ἀντὶ τοῦ Πικεντῖνοι-Πικεντήνη). σελ. 532, 3 «Τὸ ἐθνικὸν Πολιτωρηός» (ἀντὶ τοῦ Πολιτωρῖνος). σελ. 534, 1 «Ὁ πολίτης Πραινεστηνός» (ἀντὶ τοῦ Πραινεστῖνος). σελ. 544, 5 «Τὸ ἐθνικὸν Ῥεσαληνός τῷ τῆς χώρας ἔθει» (ἀντὶ τοῦ Ῥεσαλῖνος). σελ. 556, 9 «Τὸ ἐθνικὸν Σαργαρθηνός» (ἀντὶ τοῦ Σαργαρθῖνος). σελ. 563, 7 «Τὸ ἐθνικὸν Σητηνοί» (ἀντὶ τοῦ Σητῖνοι). σελ. 563, 16 «Σιβερηνή: πόλις Οἰνώτρων. Τὸ ἐθνικὸν Σιβερηνός· προκατελήφθη γὰρ ὁ τύπος τῷ πρωτοτύπῳ» (ἀντὶ τοῦ Σιβερῖνη-Σιβερῖνος). σελ. 572, 12 «καὶ Σιρηνός» (ἀντὶ τοῦ Σιρῖνος). σελ. 572, 22 «Τὸ ἐθνικὸν Σιτικηνοί» (ἀντὶ τοῦ Σιτικῖνοι). σελ. 579, 8 «Τὸ ἐθνικὸν Σκυλλητηνοί» (ἀντὶ τοῦ Σκυλλητῖνοι). σελ. 583, 8 «Τὸ ἐθνικὸν Σουτρηνός» (ἀντὶ τοῦ Σουτρῖνος). σελ. 588, 8 «Τὸ ἐθνικὸν Στυελληνός, ὡς Ἐντελληνός» (ἀντὶ τοῦ Στυελλῖνος-Ἐντελλῖνος). σελ. 590, 3 «Τὸ ἐθνικὸν Συεσσηνός» (ἀντὶ τοῦ Συεσσῖνος). σελ. 604, 12 «Ταρρακηνά: πόλις Ἰταλίας—Τὸ ἐθνικὸν Ταρρακηνός» (ἀντὶ τοῦ Ταρρακῖνα-Ταρρακῖνος)¹. Πρβ. σελ. 2,

Θεσσαλικῶν· Κεστρηνοί· Χαθνοί τε καὶ ἀρχαῖοι Ἐλινοί (ἢ Ἐληνοί)». Ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ ἀποκατέστη τὸ γνήσιον Κεστρινοί ("Ἴδε Σαάλιον Ῥιαν. σελ. 40 καὶ Μεινέκιον Ἀλεξ. Ἀναλ. σελ. 188). Ἀντὶ τοῦ Ἐλινοί ἐν σελ. 267, 10 γράφεται «Ἐλινοί: ἔθνος Θεσπρωτικόν». Περὶ τοῦ Δυρραχηνοί ποιεῖται λόγος ὁ Μεινέκιος σελ. 244, ἀποφαίνεται δ' ὅτι ἀλλότριος ὁ τύπος οὗτος ὑπάρχει τῶν Ἰλλυρικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἔθνῶν τῶν κατ' ἐκείνας τὰς χώρας κατοικούντων.

1 Ἐν σελ. 544, 1 «Ῥεάτιον: πόλις Ἰταλίας. Τὸ ἐθνικὸν Ῥεατῖνος, ὡς τοῦ Ῥήγιον Ῥηγῖνος» ὑπάρχει καὶ γραφὴ Ῥεατηνός καὶ Ῥηγινός-Ῥηγηνός. Ὡσαύτως ἐν σελ. 549, 6 «Σαβῖνοι: Ἰταλικὸν ἔθνος. Τὸ θηλυκὸν Σαβῖνη καὶ ἐπὶ τῆς γυναικὸς καὶ ἐπὶ τῆς χώρας» Σαβινή-Σαβηνή, ἐν σελ. 551, 12 «Σαλλεντία: πόλις Μεσσαπίων. Τὸ ἐθνικὸν Σαλλεντῖνος» Σαλλεντινός-Σαλλεντηνός, ἐν σελ. 581, 19 «Σολοῦς: πόλις Σικελίας—Ὁ πολίτης Σολούντιος καὶ Σολουντῖνος μετὰ τοῦ Ν» Σολουντινός-Σολουντηνός. Ἐν σελ. 445, 2 ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις «Μενεκίνη: πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείᾳ—Τὸ ἐθνικὸν Μενικιναῖος καὶ Μενεκῖνος (ἢ Μενεκηνός) διὰ τὴν χώραν» ὀρθῶς ὁ Μεινέκιος ἔγραψε Μενεκινῖνος (Πρβ. καὶ σελ. 426, 6). Καὶ ἐν σελ. 604, 24 ἐξέδωκεν οὗτος «Ταρσήιον: πόλις

15 «Τὸ ἐθνικὸν Ἀβακκινῖνος, ὡς Ἀκραγαντῖνος, ὃ οὐκ ἄηθες Σικελῶν, Μεταποντῖνος, Λεοντῖνος, Βρεντεσῖνος, Τερεντῖνος, Ἄρρητῖνος, Ἀσσωρῖνος Ἐρυκῖνος». σελ. 18, 6 «Εἰ μὴ ὡς παρὰ τὸ Ῥήγιον Ῥηγῖνος, Μεταπόντιον Μεταποντῖνος Ἴταλοὶ γὰρ μάλιστα τούτῳ φιληδοῦσι τῷ τύπῳ». σελ. 62, 19 «Τὸ ἐθνικὸν Ἀκραγαντῖνος, ὡς Ἰχανῖνος, Ταραντῖνος, ὡς φησιν Ἡρωδιανός». σελ. 85, 3 «Φίλιστος δὲ Ἀμβρακῖνος φησὶ Σικελικῶ τύπῳ». σελ. 87, 7 «Ὁ πολίτης Ἀμπελῖνος, ὡς Ἀσσωρῖνος, Ἀβακκινῖνος ὁ γὰρ τύπος τῶν Ἴταλῶν. Τῶν δὲ λοιπῶν δυνατὸν Ἀμπελῖται εἶναι». σελ. 103, 1 «ἢ ὅπερ ἄμεινον Παισῖνος διὰ τοῦ Ι καὶ περισπωμένως τῷ ἔθει τῆς χώρας». σελ. 332, 19 «Ἀφ' οὗ Ἰνυκῖνος οἶνος ἴδιος γὰρ ὁ τύπος τῶν Σικελῶν». σελ. 532, 8 «Τὰ γὰρ τούτων ἐθνικὰ τύπον ἔνα διὰ τοῦ ΙΝΟΣ ἔχουσιν, ὡς Ῥηγῖνος, Συρρεντῖνος». σελ. 599, 4 «Τὸ ἐθνικὸν Ταλακρῖνος, ὡς τῆς Πανδοσίας Πανδοσῖνος καὶ Πλακεντῖνος Σικελικῶς καὶ γὰρ ἀμφότερα»¹. Ἔτι δὲ σελ. 30, 6 «Τὸ ἐθνικὸν Ἀδρυκῖνος, ὡς Ἐρυκῖνος τῆς Ἐρυκος γενικῆς, καὶ Ἀδρυκίνη, ὡς Ἐρυκίνη Ἀφροδίτη». σελ. 104, 9 «Τὸ ἐθνικὸν Ἀπεννῖνος, ὡς Ῥηγῖνος, ὃ παρὰ Πεισάνδρῳ κεῖται ΙΓ'», κτλ. κτλ.

Τῶν ὀξύτόνων τύπων Ἀλεξανδρινός καὶ Ἀλεξανδρηγός ὁ μὲν διὰ τοῦ Ι ἀποδείκνυται παντάπασιν ἀσύσπατος καὶ ἀπόβλητος, ὁ δὲ διὰ τοῦ Η ἔχει μὲν ἀνάλογα τὸ Σελευκηγός καὶ τὸ Φιλαδελφηγός, ἀλλ', οὐδεμιᾶς περὶ αὐτοῦ μαρτυρίας ὑπαρχούσης, δυσκόλως γίνεται ἀποδεκτός. Μόνον τὸ προπερισπώμενον

πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις — Τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ταρσηῖτης ἢ Ταρσηϊώτης. Νῦν δὲ κατὰ τὸ ἐπιγώριον Ταρσηῖνοι λέγονται « ἀντὶ τοῦ Ταρσῖνοι-Ταρσηνοί. Ἐν σελ. 457, 5 «Μοτινῆ: χωρίον Ἰβηρίας, ἄποικος Ῥωμαίων. Πολύδιος τρίτω. Φλέγων δὲ Μοτινήν αὐτὴν φησὶ «δοξάζει ὅτι ἔγραψεν ὁ Στέφανος «Μοτινῆ: χωρίον Ἰβηρίας». «Μοτινῆ: πόλις Ἰταλίας ἄποικος Ῥωμαίων» (Πρβ. καὶ Οὐλσχιον Πολυδ. σελ. 1397). Τὸ ἐν σελ. 501, 3 «Πάνορμος: πόλις Σικελίας καὶ λιμὴν, ὡς Πολύδιος. Οἱ κατοικοῦντες Πανορμηνοί. Ὁ δὲ τοῦ ἐν Σικελίᾳ πολίτης Πανορμίτης» ἑλλιπὲς προδήλως ὄν ἀνεπληρώθη οὕτως: «ὡς Πολύδιος (Ἔστι καὶ λιμὴν Κυζίκου). Οἱ κατοικοῦντες κτέ.». Πρβ. Σχολ. Ἀπολλ. Ῥοδ. Α', 954 «Πάνορμος λιμὴν Κυζίκου, οὗ ὁμώνυμος πόλις ἐν Σικελίᾳ».

1 Ὁ Μεινέκιος εἰκάζει «Πλακεντῖνος. (Ἄλλὰ καὶ Ταλακρινός.) Σικελικῶς γὰρ ἀμφότερα». Πρβ. σελ. 499, 21 «Τὸ ἐθνικὸν Πανδοσῖνος, ἀλλὰ καὶ Πανδοσιανός».

Ἀλεξάνδρῆνος εἶνε διαρρήδην ὑπὸ τοῦ Νινάνορος μεμαρτυρημένον καὶ μόνον τοῦτο φαίνεται βέβαιον καὶ ἀναμφίλογον¹. Κατὰ τὴν παρατήρησιν Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου σελ. 409,17 «Λαμπέτεια: πόλις Βρεττίας — Τὸ ἐθνικὸν Λαμπετεϊάτης ἢ καὶ Λαμπετεϊανός τῷ ἐπιχωρίῳ τύπῳ. ΛΑΜΠΕΤΙΝΟΣ ΓΑΡ ΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΗΞΙΝ ΤΗΣ ΔΙΦΘΟΓΓΟΥ» δύναται ἴσως νὰ νομισθῇ παράδοξος ὁ ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρεια σχηματισμὸς τοῦ Ἀλεξάνδρῆκος. Ἀλλὰ τὸ ἐθνικὸν τοῦτο οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ τὸ Ῥωμαϊκὸν *Alexandrinus* ἐλληνιστὶ γεγραμμένον. Τονίζεται δὲ πολλάκις πλημμελῶς ἐπὶ τῆς ληγούσης, ὡς καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα εἰς ἴρος-ἰνη-ἴρον περατούμενα, οἷον *Βουλῖνοι-Βουλῖνων* ἀντὶ τοῦ *Βουλῖνοι-Βουλῖνων* (Σκύλ. Καρυανδ. Περιπέλ. 22. 27. Πρβ. Στέφ. Βυζ. σελ. 182, 3 «Βουλῖνοι: ἔθνος περὶ Ἰλυρίαν. Ἀρτεμίδωρος δὲ οὐκ ἔθνος ἀλλὰ Βουλῖνην πόλιν φησίν, ἧς τὸ ἐθνικὸν Βουλῖνος»), Ἀλεινοὶ ἀντὶ τοῦ Ἀλαισῖνοι καὶ Ἀδρυμητινοὶ ἀντὶ τοῦ Ἀδρυμητῖνοι καὶ Πικεντινοὶ ἀντὶ τοῦ Πικεντῖνοι (Διόδ. Σικελ. ΙΔ', ις', 3. Κ', ιζ', 5 καὶ ΛΖ', 6', 4. Πρβ. ΚΓ', δ', 1: Ἀλαισίνων. ΛΖ', ιγ', 2: Πικεντίνους καὶ ις': Πικεντίνων)², *Μορινῶν-Μορινοῖς* ἀντὶ τοῦ *Μορίνων-Μορίνοις* καὶ *Σιβινοῦς* ἀντὶ τοῦ *Σιβίνους* (Στράβ. Δ', γ', 5. ε', 2 καὶ Ζ', α', 3), *Πελωριναί* ἀντὶ τοῦ *Πελωρίναι* (Πολυδεύκ. 5', 63), *Ἐλωρινήν* ἀντὶ τοῦ *Ἐλωρίνην* (Θουκυδ. 5', 70. Ζ', 80 καὶ Στέφ. Βυζ. σελ. 270, 7. Πρβ. καὶ σελ. 152, 25), κτλ.³ Ἐμφερές τῷ Ἀλεξάνδρῆνος ὑπάρχει τὸ *Βυζαντῖνος* (*Byzantinus*). Θησ. Ἑρρ. Στεφ.

1 Πρβ. καὶ Μεινέκιον *Vindic. Strab.* σελ. 208 καὶ Δινδόρριον Ἐπιφάν. Τόμ. Δ', α', σελ. XVII.

2 Ἰδὲ Λοδέκκιον Προλεγομ. σελ. 244 καὶ Μεινέκιον Στεφ Βυζ. σελ. 30. Περὶ τῆς γραφῆς Ἀλπινῶν ἢ Ἀλπεινῶν ἀντὶ τοῦ Ἀλπίνων γίνεται λόγος ὑπὸ τοῦ Δινδορρίου Πολυβ. Τόμ. Α', σελ. XL. Σημειωτέον δ' ὅτι παρὰ Πολυβίῳ Η', 5', 1 ἔχουσι τάντίγραφα καὶ Ἀχραδίνην ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ Ἀχραδίνην (Πρβ. καὶ Η', ε', 2), ἐν δὲ ΙΕ', ια', 1 οὐ μόνον Αἰγυστινοὶ ἀλλὰ καὶ Αἰγυστινοί (Πρβ. καὶ Β', ις', 1. Ἐπι δὲ Α', ιζ', 4 καὶ ξζ', 7). Ἐν Γ', ια', 9 τὸ «ἀπὸ τῶν κατὰ τοὺς Ἰρπίνοὺς τόπων» εἶνε μεταθεβλημένον ἐν τοῖς κώδικιν εἰς Ἰριπινούς.

3 Πρβ. καὶ Λοδέκκιον Προλεγομ. σελ. 202.

Τόμ. Β', σελ. 452 Παρ. «Serius est Βυζαντινός, de quo Tzschuck. ad Pomp. Mel. vol. 3, 2, p. 101 et Niebuhr. in Museo Rhen. a. 1827, p. 359 seq.»¹. Παρὰ Στεφ. Βυζ. σελ. 190, 8 λέγεται «Ἀπὸ δὲ τοῦ Βυζάντιος Βυζαντία Βυζαντιανός· καὶ Βυζαντειανός διὰ διφθόγγου, ὡς Ἡρακλειανός». Ἐν σελ. 500, 14 ἔχουσι τάντιγραφα Βυζάντιος, Βυζαντινός καὶ Βυζαντηνός.

Ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου περὶ πολλῶν ὀνομάτων εἰς ΕΩΤΗΣ ἢ ΕΑΤΗΣ ληγόντων γίνεται λόγος ὡς κατὰ συστολήν τῆς διφθόγγου ΕΙ σχηματισθέντων· ἀλλ' ἐπὶ τινῶν οὐδαμῶς εὐλογος ἢ περὶ ἐξαιρέσεως τοῦ Ι ἐν τῷ παραγῶγῳ ὑπόληψις τοῦ Στεφάνου φαίνεται, ἅτε καὶ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἐλλείποντος τοῦ ὑποτακτικοῦ τούτου στοιχείου. Καταλέγομεν πάντα ἐξῆς τὰ εἰς ΕΩΤΗΣ ἢ ΕΑΤΗΣ ἔθνικά, ἐν οἷς κατὰ τὸν Στέφανον ὕφαισις τοῦ Ι συνέβη, φυλοκρινουῦντες κατὰ τὸ δυνατόν καὶ διαλευκαίνοντες τὰ ἐξηγήσεως ὅπωςδῆποτε καὶ σαφηνισμοῦ δεόμενα καὶ παρατηροῦντες ἐπ' αὐτῶν ὅτι ἀναγκαῖον νομίζομεν εἶτε πρὸς ἔλεγχον τῆς ψευδοῦς τοῦ Στεφάνου δόξης εἶτε πρὸς ἀκριβεστέραν καθόλου καὶ ἐντελεστέραν τοῦ πράγματος γνῶσιν.

Ἡρακλεώτης-Ἡρακλεωτικός ἐκ τοῦ Ἡράκλεια².

Στέφ. Βυζ. σελ. 54, 1 «ἔσθ' ὅτε μένοντος τοῦ Ε, ὑφαίρουμένου τοῦ Ι, τὸ Α εἰς Ω ἀμείβεται, ὡς Ἡρακλεώτης, Μαρεώτης καὶ Ραφεώτης». σελ. 304, 3 «Τὸ ἔθνικόν Ἡρακλεύς καὶ Ἡρακλειώτης καὶ Ἡρακλεώτης». σελ. 543, 18 «σπάνια δὲ τὸ Ε καὶ σχεδὸν ἀπὸ τῆς ΕΙ συσταλέντα, Ἡρακλεώτης». Σκύμν. Χτ. στίχ. 762:

1 Ἴδε καὶ Λοβέκκιον Γραμμ. Βουτμ. Τόμ. Β', σελ. 428.

2 Ἐν τοῖς Ἡρακλεωτικοῖς Πίναξιν εὐρίσκεται ἀπαξ ἡ λέξις αὕτη ἄνευ τοῦ Ι γεγραμμένη Β', 32 « μᾶκος ἀπὸ τῆς ἑκατομπέδω ἄχρι ποσσῶν ἩΡΑΚΛΕΑΝ». Ἐν Β', 25. 38, κτλ. φέρεται ὁ συνήθης τύπος, ὃν καὶ ἐν τῷ παρατεθέντι χωρίῳ ὁ Μαζόχχιος καὶ ὁ Φράντζι:ος ἐνόμισαν εὐλογον νᾶποκαταστήσωσι (Πρόδ. Μειστήρον ἐν Κουρτ. Μελετήμ. Τόμ. Δ', σελ. 387). Κεῖται δ' ἐν Δωρικῇ ἐπιγραφῇ καὶ ὄνομα γυναικὸς ἩΡΑΚΛΕΑ. Ὅμοια τούτῳ εἶνε τὸ ἌΓΑΘΟΚΛΕΑ, ἌΡΤΕΜΟΚΛΕΑ, ΔΑΜΟΚΛΕΑ, ἸΕΡΟΚΛΕΑ, ΝΙΚΟΚΛΕΑ, κτλ. Ἐπὶ δὲ τὸ ἌΔΕΞΑΝ-

ἀποικία τῶν Ἡρακλεωτῶν γενομένη.

στίχ. 851:

ἦν Ἡρακλεῶται Δῆλιοί τ' ἀπώκισαν,
τοῖς Ἡρακλεώταις γενομένου χρησμοῦ τινος
κτέ.

ΔΡΕΑ, ΕΥΚΡΑΤΕΑ, ΝΙΚΟΚΡΑΤΕΑ, ΣΩΚΡΑΤΕΑ, κτλ. (Ἴδε Ἀρήνσιον π. Διαλ. Δωρ. σελ. 188 καὶ σελ. 566. Φράνζιον Στοιχ. Ἐπιγραφ. σελ. 150 σημ. Κεῖλιον Ἐπιγρ. Βοιωτ. σελ. 191. Λοβέκκιον Προλεγομ. σελ. 42, 50, κλπ.).
Περὶ τοῦ ΟΙΑΝΘΕΑ ἀντὶ τοῦ Οἰάνθειας ἴδε Οἰκονομίδην Λοκρ. Ἐπιγρ. σελ. 28 Ῥοσσ. καὶ Ἀλλήνα ἐν Κουρτ. Μελετ. Τόμ. Γ', σελ. 232.

Παρὰ Πινδάρῳ Πυθ. Δ', 5 Βεργκ. ἔχουσι τἀντίγραφα ἰέρεια. Σχολ. «Ἰέρεια: Μὴ ἰέρεια. Καὶ τὸ ἰέρεια προπαροξυτόνως τονιστέον· ἔστι γὰρ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ Ι, κτέ.». Εὐρέθη δὲ καὶ ἰάρεαι ἀντὶ τοῦ ἰέρεια, ὑγίεα ἀντὶ τοῦ ὑγίεια, ἀτέλεια ἀντὶ τοῦ ἀτέλεια, κτλ. (Ἴδε Ἀρήνσιον π. Διαλ. Δωρ. σελ. 188).
Καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ ἀπαντᾷ ΚΘ', 1 «οἶνος, ᾧ φίλε παῖ, λέγεται καὶ ἀλάθεια» (Ἴδε Ἀρήνσιον π. Διαλ. Αἰολ. σελ. 100). Ἀναγινώσκεται δὲ παρ' αὐτῷ καὶ «ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις» (ΚΖ', 4 καὶ Γ', 20. Σχολ. σελ. 139, 24 Ἀρηνσ. «συστέλλεται διὰ τὸ μέτρον τὸ Ι». Γραπτέον ὙΠΟστέλλεται, τουτέστιν ὑφαιρεῖται. Ἐτυμ. Μέγ. σελ. 501, 1 «καὶ ἀποβολῇ τοῦ Κ οἱ Ἴωνες γὰρ εἰώθασιν ὑποστέλλειν τὸ Κ», κτλ.) καὶ «εὐρέα λάρναξ» (Ζ', 78). Γελοῖον εἶνε τὸ εἰς Θεοκρ. Κ', 8 «ὡς ἀδέα χαίτην» σχόλιον (σελ. 441, 22) «ἠδέϊαν ἐκβολῇ τοῦ Ι». Πρβ. ἠδὺς ἀϋτμή, θήλυς ἐέρση, πουλὺν ἐφ' ὑγρήν, κτλ. Παρὰ Καλλιμάχῳ Ἐπιγρ. 40 ἀντὶ τοῦ «ἱερέη Δήμητρος» ὁ μὲν Δινδόρφιος (Θησ. Στεφ. Τόμ. Δ', σελ. 532) ἔγραψεν ἱερίη, ὁ δὲ Ὁθ. Σναιδῆρος (Καλλιμ. Τόμ. Α', σελ. 85) ἱρείη.

Λέγεται δὲ καὶ Κλεῶ ἀντὶ τοῦ Κλειῶ (Πρβ. χρεῶ-χρειῶ) καὶ Ἀλφεός ἀντὶ τοῦ Ἀλφειός. Πίνδαρ. Νεμ. Γ', 83 «εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελοίσας» (Πρβ. Ἐτυμ. Μέγ. σελ. 243, 53 καὶ σελ. 814, 35). Ὀλυμπ. Α', 20 «ὅτε παρ' Ἀλφεῶ σότο δέμας» (Πρβ. καὶ 92, κτλ.). Θεόκρ. Δ', 6 «ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ὄχετο Μίλων» (Πρβ. καὶ Βαχυλ. ἀποσπ. 5. Εὐριπ. Ἡλ. 781. Ἀνθολ. Παλ. Θ', 683, κτλ. Ἡρόδ. Ζ', 227). Κραμ. Ἄν. Ὁξ. Τόμ. Β', σελ. 177, 25 «Ἀλφειός: Διὰ τῆς Εἰ διφθόγγου· εὐρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ Ι Ἀλφεός καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ Ι Ἀλφειός». Παρὰ Θεοκρίτῳ ΚΕ', 15 φέρεται ἐν τοῖς κώδιξι «Μηνίου ἀμ μέγα τῖφος» καὶ Πηνειοῦ (ἢ Πηνείου). Ὁ Εὐνιος (Ἀπολλοδ. Τόμ. Α' σελ. 174 ἐκδ. 6' καὶ Βεργιλ. Τόμ. Α', σελ. 655-6 Οὐαγν.) μετέγραψε Πηνεοῦ, ὅπερ καὶ ἄλλοι ἐνέκριναν. Τὰ νῦν δ' ὁμῶς προτιμᾶται ἡ γραφὴ Μηνίου (Ἴδε Μεινέκιον Θεοκρ. σελ. 371 ἐκδ. γ' καὶ Φρίσχιον Θεοκρ. Τόμ. Β', σελ. 173). Παρατηρητέον δ' ὅτι καὶ παρὰ Στράβωνι Η', γ', 2 ἀναγινώσκεται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις Πηνειός καὶ Μηνειός ἢ Μινειός. Σίγειον ἀντὶ τοῦ Σίγειον κεῖται παρὰ Κοίντῳ τῷ Σμυρναίῳ Ζ', 762 καὶ ΙΔ', 649. Περὶ τοῦ ΧΑΛΕΙΟΝ - ΧΑΛΕΟΝ ἴδε Ῥόσσιον Λοκρ. Ἐπιγρ. σελ. 13. Περὶ τοῦ Αἰνέας, κτλ. θὰ διαλέξωμεν ἐν τοῖς ἔπειτα.

Ὁ Χοιροβοσκὸς ἐν Κραμ. Ἀν. Ὁξ. Τόμ. Β', σελ. 216, 27 γράφει «Ἡρακλειώτης: Τὸ ΚΛΕΙ δίφθογγος: Ἡράκλεια γάρ. Οὕτως ἢ παρὰδοσις». Ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ Σουίδα Τόμ. Α', β', σελ. 876 φέρεται Ἡρακλειώτικος, ἐν δὲ σελ. 883 «Ἡρακλειώτης: ἀπὸ Ἡρακλείας». Πρβ. καὶ σελ. 877 «οἱ δὲ ὅτι ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν λίθον Ἡρακλειώτις». Ὑπάρχει ὅμως καὶ γρ. Ἡρακλειώτις, τοῦτέστιν Ἡρακλειώτις, ὡς ἐν τῷ Λεξικῷ τοῦ Φωτίου σελ. 73, 10 «ἔκιοι δὲ ὅτι ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον Ἡρακλειώτις». Πρβ. καὶ Ἡσύχ. Τόμ. Α', σελ. 1649 «διὸ καὶ Σοφοκλῆς Λυδίαν λίθον αὐτὴν καλεῖ, οἱ δὲ σιδηρίτιν, οἱ δὲ Ἡρακλειώτιν» (Ὁ κῶδιξ ἔχει σιδηρίτην-Ἡρακλειώτην). Τόμ. Β', σελ. 521 «ἡ δὲ Ἡρακλειώτις τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται». Σχολ. Πλάτ. Ἰων. σ. 533, δ' «τὴν δὲ Ἡρακλειώτιν ἐπισπᾶσθαι τὸν σίδηρον». Ἀλλὰ καὶ παρὰ Φωτίῳ σελ. 233, 19 γράφεται «ἡ δὲ μάγνητις τὸν σίδηρον προσάγεται, ἣν καὶ Ἡρακλειώτιν ὀνομάζουσιν». Ἀναγινώσκεται δὲ παρ' αὐτῷ καὶ «Ἡρακλειώτης λίθος: ὁ ὑφ' ἡμῶν Μάγνης ὁ ἐπισπώμενος τὸν σίδηρον». Πρβ. καὶ Εὐστάθ. σελ. 338, 27 «ἔθεν ὁ Ἡρακλειώτης λίθος ὁ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενος Μάγνης ὁ ἐπισπώμενος τὸν σίδηρον». Αἴλιαν. π. Ζῷ. Ι', 14 «ὥσπερ οὖν ἔδουσι τὸν Ἡρακλειώτην λίθον καταγοητεύειν πῶς τὸν σίδηρον», κτλ.

Ἐν τοῖς ἀποσπάσμασι τοῦ Μάλχου παρὰ Δινδορφίῳ Τόμ. Α', σελ. 412, 11 κεῖται Ἡρακλειώτας, παρὰ δὲ Ζωναρᾶ Ἐπιτ. Ἰσορ. Η', 12 Ἡρακλειώτιδι. Ἐν τοῖς τοῦ Μέμνονος παρὰ Φωτ. Βιβλ. σελ. 226, 35 ἀναγινώσκεται Ἡρακλειῶται, ἀλλὰ σελ. 225, 21 καὶ 28: Ἡρακλειώτης, σελ. 225, 26: Ἡρακλειώτας, σελ. 226, 3: Ἡρακλειώταις, σελ. 226, 13: Ἡρακλειωτῶν, σελ. 226, 22: Ἡρακλειῶται, σελ. 227, 9 καὶ 31: Ἡρακλειωτῶν, σελ. 227, 19: Ἡρακλειῶται, σελ. 227, 26 καὶ 33 καὶ 25: Ἡρακλειώταις, σελ. 227, 28 καὶ 5: Ἡρακλειώτας, σελ. 228, 37 καὶ 14 καὶ 23: Ἡρακλειωτῶν, σελ. 228, 41: Ἡρακλειώτας, σελ. 228, 29 καὶ 40: Ἡρακλειῶται, σελ. 229, 6 καὶ 12 καὶ 18 καὶ 29: Ἡρακλειώταις, σελ. 229, 40: Ἡρακλειῶται, σελ. 229, 25 καὶ 39: Ἡρακλειωτῶν, σελ. 230, 34: Ἡρακλειῶται, σελ. 231, 1: Ἡρακλειῶται, σελ. 232,

37: Ἡρακλεώτας, σελ. 232, 38: Ἡρακλεώτης, σελ. 234, 36: Ἡρακλεώτην, σελ. 234, 4: Ἡρακλεωτῶν, σελ. 235, 24 καὶ 31: Ἡρακλεωτῶν, σελ. 235, 28: Ἡρακλεῶται, σελ. 236, 19: Ἡρακλεώταις, σελ. 236, 7: Ἡρακλεῶται, σελ. 236, 35: Ἡρακλεωτῶν, σελ. 236, 36: Ἡρακλεώτης, σελ. 237, 16 καὶ 27: Ἡρακλεῶται, σελ. 239, 10: Ἡρακλεώταις. Πρβ. καὶ σελ. 226, 28 « αἱ ἦσαν ἐξ Ἡρακλεώτιδος αὐτῶν δὲ τῶν Ἡρακλεωτίδων τὸ ἐξάαιρετον ἔφερον ἢ λεοντοφόρος οὐκτῆρης ». σελ. 228, 39 « οἱ Γαλάται εἰς τὴν Ἡρακλεῶτιν ἔπεμψαν στράτευμα ». σελ. 236, 15 « καὶ παραχρῆμα μὲν κατέδυσαν Ῥοδίων μὲν γ', Ἡρακλεώτιδες δὲ ε' ». σελ. 236, 11 « ἀνήγετο μὲν ὁ Ἡρακλεωτικὸς στόλος κτέ. ».

Παρὰ Στράβωνι IB', γ', 6 Ἡρακλειῶται καὶ IB', γ', 7 Ἡρακλειώτιδι φέρεται καὶ γρ.. Ἡρακλεῶται-Ἡρακλεώτιδι. Ἐν Βιβλ. Z', ε', 1 ἅπαντα τὰντίγραφα ἔχουσιν Ἡρακλεωτῶν, καθάπερ ἐν ID', α', 27 Ἡρακλεῶτιν. Ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Διοδώρου εὑρίσκεται IE', 81, 5 « τυρχνεύσας δὲ τῶν Ἡρακλεωτῶν ». III', 56, 5 « μηδὲ Φαρχαδονίους μηδὲ Ἡρακλεώτας ». K', 56, 3 « Ἡρακλεώτας μὲν ἠλευθερωκότας τὴν πόλιν κτέ. ». K', 109, 6 « ποιησάμενος ἐπιγαμίαν πρὸς τοὺς Ἡρακλεώτας ». Ἀλλὰ KΣ', 13 « τῶν Ἡρακλειωτικῶν στηλῶν »¹. Ἐν Βιβλ. ID', 31, 1 τῶν ἀντιγράφων ἔνια προσφέρουσιν Ἡρακλεῶται ἀντὶ τοῦ Ἡρακλειῶται. Ὁ Δινδόρφιος ἐν τῇ Τεῦβνηρείῳ ἐκδόσει τοῦ Διοδώρου (Τόμ. Α', σελ. XXIII) μόνον τὸν διὰ ψιλῶς E τύπον νομίζει ὀρθόν.

Παρὰ Πολυβίῳ ἐν μὲν KΣ', ε', 13 Διδ. γράφεται Ἡρακλεῶται, ἐν δὲ ΛΓ', ια', 8 Ἡρακλειωτῶν. Ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς τοῦ Ξενοφῶντος Σ', δ', 9 ἔχουσι πάντα τὰντίγραφα Ἡρακλειῶται, ἀλλ' ἐν § 27 διεσώθη ὑπὸ τινῶν ὁ γνήσιος τύπος Ἡρακλεωτῶν, ἐν δ' Ἀναβ. Σ', ε', 8 ἐν μόνον φέρει τὸν πλημμελῆ ἢ ἀδόκιμον. Παρὰ Θουκυδίδῃ E', 51 κεῖται Ἡρακλεώταις, Ἡρακλεώτας καὶ Ἡρακλεωτῶν καὶ Δ', 75 Ἡρακλεώτιδι. Ἐτηρήθησαν δὲ ταῦτα ἀδιάφθορα ἐν ἅπασιν τοῖς ἀντιγράφοις πλὴν τοῦ Ἡρακλεώταις,

¹ Περὶ τοῦ Ἡρακλεωτικῆς ἀντὶ τοῦ Ἡρακλειῶταις ἴδε Μεινέκιον Ἀρχ. Τόμ. Δ', σελ. 72. Δινδόρφιον Διοδώρ. Τόμ. Δ', σελ. IV, κλπ.

ὅπερ ἐν ὀλίγοις τισὶν αὐτῶν εὐρίσκεται διὰ διφθόγγου γεγραμμένον. Πρβ. καὶ Πλάτ. Νόμ. Γ', σ. 776, γ'. Ξενοφ. Συμποσ. Δ', 63. Ἀριστοτέλ. Πολιτ. Ζ', ε', 7. π. Ζώ. Γεν. Γ', 6. Θεόφραστ. π. Ὅσμ. 52, κτλ.

Ἡρακλεωτικοὶ καρκίνοι μνημονεύονται ὑπὸ τοῦ Σταγειρίτου ἐν ταῖς π. Ζώ. Ἱστορ. Δ', ε', 2. γ', 2 καὶ ἐν τῷ π. Ζώ. Μορ. Δ', 8. Ἡρακλεωτικὴ δὲ καρύα ὑπὸ τοῦ Θεοφράστου ἐν τῇ π. Φυτ. Ἱστορ. Α', ε', 5 καὶ Γ', ε', 5 καὶ κάρνα Ἡρακλεωτικά ἐν τῷ π. Φυτ. Αἰτ. Δ', ε', 1. Πρβ. καὶ Ἀθήν. ΙΑ', 19 «σχύφον Ἡρακλεωτικόν». Διοσκορίδ. Τόμ. Α', σελ. 374 «ὀρίγανος Ἡρακλεωτική». σελ. 375 «δύναται μέντοι ταῦτά τῇ Ἡρακλεωτικῇ». σελ. 400 «ἔοικε τῇ τοῦ Ἡρακλεωτικοῦ πίννακος» καὶ «ὁμοία τῇ τοῦ Ἡρακλεωτικοῦ πίννακος». σελ. 729 «ὀριγανίτης δι' ὀριγάνου Ἡρακλεωτικῆς σκευάζεται». Τόμ. Β', σελ. 316 «ὀρίγανος Ἡρακλεωτική». Σχολ. Νικάνδρ. Θηρ. 747 «Σώστρατος δὲ μυρμηκίον καὶ μύρμηκα Ἡρακλεωτικὸν καλεῖ», κτλ.

Μαρεώτης ἐκ τοῦ Μάρεια καὶ Ῥαφεώτης ἐκ τοῦ Ῥάφεια¹.

Στέφ. Βυζ. σελ. 54, 3 «ὡς Ἡρακλεώτης, Μαρεώτης καὶ Ῥαφεώτης». σελ. 284, 11 «ἢ Εὐγεώτης, ὡς Μαρεώτης». σελ. 554, 11 «τὸ ἐθνικὸν Σκυψειρώτης, ὡς Μαρεώτης». σελ. 432, 19 «Μάρεια: πόλις καὶ λίμνη τῇ Ἀλεξανδρείᾳ παρακειμένη, ἣ καὶ Μαρεῶτις λέγεται ἀφ' ἧς καὶ Μαρεώτης οἶνος». σελ. 543, 20 «Ῥάφεια: πόλις Συρίας. Ὁ πολίτης Ῥαφεώτης». Ἀλλὰ σελ. 32, 3 «Ἀξειῶται — ἔοικε δὲ τὸ πρωτότυπον Ἀζειῶται εἶναι, ἵν' ἦ ὡς Μάρεια Μαρειώτης, Ῥάφεια Ῥαφειώτης»². Πρβ. καὶ σελ.

¹ Εὐρίσκεται καὶ τύπος Μάρεια, περὶ οὗ ποιεῖται λόγον ὁ Λ. Δινδόρφιος Θησ. Στεφ. Τόμ. Β', σελ. 582 καὶ ὁ Γ. Δινδόρφιος Ἐπιφαν. Τόμ. Γ', σελ. 617. Παρ' Ἡροδότῳ ἀναγινώσκειται «ἐκ Μαρῆης τε πόλιος» καὶ «ἐν Μαρῆῃ πρὸς Λιδύης ἄλλη» (Β', 18 καὶ 30)· ὑπάρχει δὲ καὶ γραφὴ Μαραίη. Φέρεται δὲ καὶ Ῥαφία ἀντὶ τοῦ Ῥάφεια οὐ μόνον πρὸς Στράβωνι καὶ παρ' ἄλλοις ἀλλὰ καὶ ἐν νομίμασιν.

² Ἡσίοχ. Τόμ. Α', σελ. 117. «Ἀξειῶται: ἔθνος τῆς Τρωάδος. Σοφοκλῆς Συνδαίπνοις». Πρβ. Σουίδ. «Ἀξειῶται: Τρωϊκὸν ἔθνος» καὶ Ζωναρ. σελ. 55. Τὸ παρ' Ἡσυχίῳ Τόμ. Α', σελ. 413 «Ἀξειῶται: ἔθνος Τρωάδος» εἶνε πάντως

146, 3 « Ἄλλ' ἔοικεν ὡς ἀπὸ τοῦ Ῥάφεια Ῥαφειώτης Ῥαφειῶται ». Ἀθήν. Α', 60 « Ὅτι ὁ Μαρεώτης οἶνος ὁ Ἀλεξανδρεωτικός τὴν μὲν προσηγορίαν ἔχει ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κρήνης Μαρείας καὶ τῆς παρ' αὐτὴν πόλεως ὀμωνύμου, ἢ πρότερον μὲν ἦν μεγίστη, νῦν δὲ κώμης περιείληφε μέγεθος » (Πρβ. καὶ Εὐστάθ. σελ. 1623, 49). Στράβ. ΙΖ', α', 14 « διαχεῖσθαι πρὸς παλκίωσιν τὸν Μαρεώτην οἶνον ». ΙΖ', α', 7 « τῆς λίμνης Μαρείας, ἢ καὶ Μαρεῶτις λέγεται ». ΙΖ', α', 10 « μέχρι τῆς λίμνης τεταμένη τῆς Μαρεώτιδος ». ΙΖ', α', 22 « μεταξὺ δὲ διώρυγες πλείους εἰς τὴν Μαρεῶτιν ». Πτολεμ. σελ. 282 Οὐίλβ. « Μαρεῶτις » καὶ « Μαρεῶτου δὲ νομοῦ πόλεις καὶ κῶμαι αἶδε ». Παρ' Ἡσυχίῳ φέρεται καὶ « Μαρεῶτις: εἶδος ἀμπέλου »¹. Παρ' Ἐπιφανίῳ ὀρθῶς μὲν γράφεται Τόμ. Β', σελ. 84 *Μαρεώτην*, πλημμελῶς δὲ Τόμ. Γ', σελ. 131 *Μαραιώτου* καὶ *Μαραιώτιδος*, σελ. 138 *Μαραιώτην* καὶ *Μαραιώτου* καὶ σελ. 140 *Μαραιώτην* (Πρβ. σελ. 827). Καὶ παρὰ Στράβωνι δὲ πάντες σχεδὸν οἱ κώδικες ἔχουσι *Μαραιῶτις*, *Μαραιῶτιδος* καὶ *Μαραιῶτιν*² ἀντὶ δὲ τοῦ *Μαρεώτην* φέρεται ἐν αὐτοῖς οὐ μόνον *Μαραιῶτην* ἀλλὰ καὶ *Μαρεῶτιν*. Συχνάκις δ' ἐν τοῖς ἀντιγράφοις μεταπίπτουσιν εἰς ἄλληλά τὸ Ε καὶ ΑΙ. Τοῦ Τιθορέα μία μόνον γραφὴ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ ὑπῆρχεν, ἢ δι' Ε. Καὶ ὅμως παρὰ Στεφάνῳ τῷ Βυζαντίῳ ἀναγινώσκειται « ΤιθορΑΙΑ: πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ νύμφης ΤιθορΑΙΑς, ὡς Πausανίας Γ' — Ὁ πολίτης ΤιθορΑΙεύς ». Ὅτι ὁ πολίτης ἐκαλεῖτο Τιθορεύς ἀποδείκνυται ἔκ τε τῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἐκ τοῦ ἐν τοῖς χρησιμοῖς τοῦ Βάκιδος (Pausan. Θ', ιζ', 5).

Ἄλλ' ὁπότεν Τιθορεύς Ἀμφιονί τε Ζήθῳ τε
χύτλα κτέ.²

Θαυμαστόν δ' ἡμῖν φαίνεται ὅτι ὁ πρότασις τῶν κριτικῶν Κόβι-

πλημμελῆς γραφὴ τοῦ Ἀζειῶται. Ὁ Βοίικιος (Πολιτ. Οἶκον. Τόμ. Β', σελ. 665 ἐκδ. 6') ἔγραψεν Ἀζειῶται.

1 Πρβ. Φορβιγῆρον Βεργελ. Τόμ. Α', σελ. 303 ἐκδ. δ'.

2 Ἴδε Λοβέκκιον Παραλειπομ. σελ. 27 καὶ Μεινέκιον Στεφ. Βυζ. σελ. 623 κέξ. Περὶ τῆς ἐν τοῖς ἀντιγράφοις συγχύσεως τοῦ Ε καὶ ΑΙ θὰ διαλάβωμεν ἀλλαχοῦ ἀκριδέστατα. Ἐνταῦθα ὑπομνησκόμεν μόνον ὅτι παρὰ Στεφ. Βυζ. σελ. 378, 11 ἀντὶ τοῦ « Κοσσάει: μέρος Περσίδος » ἀντίγραφα ἔχουσι Κοσσάει.

τος ἐξέδωκε παρὰ Διογένει τῷ Λαερτίῳ Θ', 82 (σελ. 247, 31) «Θέων δ' ὁ Τιθοραϊεύς» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ Τιθορεύς.

Τραχεώτης ἐκ τοῦ Τραχεῖα καὶ Καρπασεώτης ἐκ τοῦ Καρπάσεια.

Στέφ. Βυζ. σελ. 632, 6 «Τραχεῖα: Οὕτως ἢ Ἰσαυρία πᾶσα¹. —Τὸ τοπικὸν Τραχεώτης». σελ. 361, 13 «Καρπασία: πόλις Κύπρου—Διονύσιος δὲ διὰ διφθόγγου Καρπάσειαν αὐτὴν φησιν ἐν τρίτῳ Βασσαρικῶν

ἢ ὅποσοι Κινύρειαν ἰδ' αἰπεινὴν Κραπάσειαν.

—Ὁ πολίτης Καρπασεώτης, ὡς Μαρεώτης, καὶ τὸ κτητικὸν Καρπασεωτικὸς καὶ Καρπασεωτικὴ ἄκρα. Θεόπουλος ἐν δεκάτῳ Καρπασεῖς αὐτούς φησιν»². Παρὰ Στράβωνι γράφεται Τραχειώταις-Τραχειῶται-Τραχειωτῶν (ΙΔ', γ', 2. ε', 1) καὶ Τραχειῶτις-Τραχειῶτιν-Τραχειώτιδος (ΙΔ', ε', 1. 6. 10). Ὑπάρχει δ' ἐν τοῖς κώδιξι καὶ διὰ τοῦ Ι γραφὴ, Τραχιῶταις, κτλ.³. Ἐν Βιβλ. Β', ε', 32 πάντα τὰντίγραφα ἔχουσι Τραχιῶται, ὅπερ μετεβλήθη ὑπὸ τοῦ Κοραῆ εἰς Τραχειῶται. Καὶ ἐν Βιβλ. ΙΒ', α', 1 πλὴν δύο ἀντιγράφων, ὧν τὸ μὲν ἔχει Τραχειῶτας, τὸ δὲ Τραχειώ-

¹ Τραχεῖα ὠνομάζετό ποτε καὶ ἡ Ἔφεσος. Στέφ. Βυζ. σελ. 288, 17 «Ἐφεσος—Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Σάμορνα καὶ Τρηχεῖα καὶ Ὀρτυγία, κτέ.». Παρὰ Στράβωνι ΙΔ', α', 4 λέγεται «Τραχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἢ περὶ τὸν Κορησσὸν παρώρειος». Πρὸς καὶ Κρεόφυλ. παρ' Ἀθην. Η', 62. Παρ' Ἡροδότῳ Δ', 99 ἄλλοι μὲν γράφουσι «νέμεται τὸ Ταυρικὸν ἔθνος μέχρι Χερσονήσου τῆς Τρηχέης καλεομένης», ἄλλοι δὲ «μέχρι χερσονήσου τῆς τρηχέης καλεομένης». Ἐν τοῖς Ἑθνικοῖς τοῦ Στεφάνου ἀναγινώσκειται «Ἔστι καὶ Γ' πόλις τῆς Ταυρικῆς. Ἡρόδοτος τετάρτην νέμεται τὸ Ταυρικὸν ἔθνος μέχρι Χερρονήσου τῆς τρηχέης καλεομένης» (ἐν λ. Χερρόνησος). Ἄλλ' οὔτε τὸ Χερρονήσου εἶνε Ἰωνικὸν οὔτε τὸ τρηχέης ἢ Τρηχέης Ἡροδότειον. Ὁ Ἰππώναξ παρὰ Στράβ. ΙΔ', α', 4 λέγει Τρηχέης, ἀλλ' ὁ Ἡρόδοτος Τρηχέης ἢ τρηχέης, ὡς Πλατέης (Δ', 169), κτλ. (Ἴδε καὶ Βρεδὸβιον π. Διαλ. Ἡροδ. σελ. 158).

² Καρπασιέων εὐρίσκειται ἐν νομίσματι παρ' Eckhel Τόμ. Γ', σελ. 85.

³ Τοῦναντίον γράφεται παρὰ Γαληνῷ Τόμ. ε', σελ. 282 Μασσαλιεωτικὸν καὶ παρὰ Διοσκορίδῃ Τόμ. Α', σελ. 402 Μασσαλιεωτικοῦ-Μασσαλιεωτικὸν καὶ σελ. 404 Μασσαλιεωτικοῦ ἀντὶ τοῦ Μασσαλιωτικὸν-Μασσαλιωτικοῦ. Τὸ ταξιῶτης καὶ ταξεῶτης (ἐκ τῆς γεν. τάξεως) εἶνε μεταγενέστερον. Τὸ δόκιμον στασιῶτης συνηγορεῖ τῇ διὰ τοῦ Ι γραφῇ. Πρὸς καὶ αἰρεσιῶτης (Ἴδε Λοβέκχιον Γραμμ. Βουτυμ. Τόμ. Β', σελ. 432).

τας, τᾶλλα φέρουσι *Τραχιώτας*. Παρ' Εὐσταθίῳ Διον. Περιηγ. 874 ἀναγινώσκειται «Ὁ δὲ γεωγράφος φησὶν ὅτι Κιλικία ἢ μὲν τραχεῖα καὶ οἱ αὐτὴν οἰκοῦντες Τραχειῶται λέγονται». Ἀτοπώτατα ἐγγράφετό ποτε παρ' Ἀππιανῶ Μιθριδ. 92 «παρὰ τῶν *Τραχειῶν Κιλικίων*» ἀντὶ τοῦ *Τραχειωτῶν* (σελ. 255 Διδ.) ἢ *Τραχεωτῶν* (σελ. 398 Τεύβν.). Προῆλθε δὲ τὸ *Τραχειῶν* ἐκ κακῆς ἀναγνώσεως τῆς πλημμελοῦς γραφῆς *Τραχιωτῶν*. Τὸ ΤΡΑΧΙ:ΙΩΝ οὐδὲν ἄλλο προφανῶς εἶνε ἢ ΤΡΑΧΙ:ΤΩΝ. Τίς ἀγνοεῖ τὴν συχνάκις ὑπὸ τῶν μεταγραφῶν γινομένην σύγχυσιν τῶν μεγάλῃν ὁμοιότητα ἐχόντων στοιχείων I-T-Γ-P;

Ραφανεώτης ἐκ τοῦ *Ραφάνεια* καὶ *Βατανεώτης* ἐκ τοῦ *Βατάνεια*.

Στέφ. Βυζ. σελ. 543,16 «*Ραφάνεια*: πολίχνη Συρίας. Ὁ πολίτης *Ραφανεώτης*. Τῶν δὲ εἰς ΩΤΗΣ ἐθνικῶν τὰ πολλὰ τὸ I πρὸ τοῦ Ω ἔχει, Πηλιώτης, Φθιώτης· σπάνια δὲ τὸ E καὶ σχεδὸν ἀπὸ τῆς EI συσταλέντα, Ἡρακλεώτης. Οὕτω καὶ *Ραφανεώτης*» (Πρβ. σελ. 256,9 : Δωριεῖς *Ραφανεῶται*). σελ. 13,14 «Οἱ δὲ νῦν *Βατάνεια* αὐτὴν καλοῦσι. Τὸ ἐθνικὸν *Βατανεῶται*, ὡς *Ραφάνεια* *Ραφανεῶται*». Ἀλλὰ σελ. 14,9 «Δείξομεν δ' ἐν τῷ B ὅτι ἢ καθ' ἡμᾶς *Βατανέα* καὶ *Βατάνεια* καλεῖται καὶ τὸ ἐθνικὸν *Βατανεῶται*». σελ. 160,13 «*Βατανεῶται*: συνοικία Συρίας, ἢ καὶ *Βατάνεα* ἐνικῶς. Τὸ ἐθνικὸν *Βατανεώτης*». Πρβ. σελ. 156,22 «*Βατανεῶται* — Ὁ πολίτης *Βατανεώτης*». Ὑπάρχει δὲ καὶ τύπος *Ραφανεῶται-Ραφανεῶται*, οὔτινος ἢ διὰ διφθόγγου AI γραφῆ ὑποπτος ἡμῖν φαίνεται. Στέφ. Βυζ. σελ. 274,17 «*Επιφάνεια*: πόλις Συρίας κατὰ *Ραφανεῶται*». Πτολεμ. σελ. 367,24 «*Επιφάνεια*, *Ραφανεῶται*». Ἰώσηπ. Ἰουδ. Πολ. Ζ', α', 3 «ἦν γὰρ τὸ παλαιὸν ἐν *Ραφανεῶται*». Ζ', ε', 1 «ῥεῖ γὰρ μέσος Ἀρκαίας τῆς Ἀγρίππα βασιλείας καὶ *Ραφανεῶται*».

Καραλλεώτης ἐκ τοῦ *Καράλλεια* καὶ *Ποδαλεώτης* ἐκ τοῦ *Ποδάλλεια*.

Στέφ. Βυζ. σελ. 357,7 «*Καράλλεις* ἢ *Καράλλεις*: Ἰσχυρική

πόλις. Τὸ ἐθνικὸν *Καραλλεώτης*». σελ. 530, 6 «Ποδάλεια: πόλις Λυκίας πλησίον Λιμύρων. Ὁ πολίτης *Ποδαλεώτης*». Ἐν νομίσματι παρ' Eckhel εὐρίσκεται *Καραλλεωτῶν* καὶ *Καραλλιωτῶν* (Τόμ. Γ', σελ. 28) καὶ *Ποδαλιωτῶν* (Τόμ. Γ', σελ. 7. Πρβ. καὶ Mionnet *Descr.* Τόμ. Γ', σελ. 444) ἐξ ὀνομαστικῆς *Ποδαλία*.

Πρβ. καὶ σελ. 83, 21 «Ἀμάσεια: πόλις Ποντικῆ, ἀφ' ἧς Στράβων ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος. Ὁ πολίτης Ἀμασεύς, ὡς αὐτὸς Στράβων. Κατὰ δὲ Καπίτωνα Ἀμασεώτης. Πειστέον δὲ μᾶλλον Στράβωνι ὡς πολίτη». σελ. 284, 10 «Εὐγεια—Τὸ ἐθνικὸν *Εὐγείτης*, ὡς *Ζελείτης*, ἢ *Εὐγεώτης*, ὡς *Μαρεώτης*». Οὐχι ἀνάξια σημειώσεως εἶνε τὰ ἐξῆς. σελ. 145, 19 «Αὐλαί—Οἱ οἰκοῦντες *Αὐλεῶται* πρὸς τῶν ἐπιχωρίων ὀνομάζονται. Τῶν δὲ εἰς ΑΙ οὐκ ἔσιν ὁ διὰ τοῦ ΩΤΗΣ τύπος, ἀλλ' ἔοικεν ὡς ἀπὸ τοῦ Ῥάφεια Ῥαφειώτης Ῥαφεῶται». σελ. 368, 18 «Καυίνδανα: Ἰσαυρίας κώμη—Ὁ κωμήτης *Καυινδατεώτης*». σελ. 379, 9 «Κότραδις: πόλις Ἰσαυρίας—Τὸ ἐθνικὸν *Κοτραδεώτης* ἀπὸ τῆς γενικῆς τῆς *Κοτράδεως*». σελ. 409, 1 «Λαλίσανδα: πόλις Ἰσαυρικῆ—Οἱ νῦν δὲ *Δαλίσανδα* ταύτην φασὶ καὶ *Δαλισανδεώτας*». σελ. 554, 12 «Σάμψειρα: πόλις Αἰγύπτου. Τὸ ἐθνικὸν *Σαμψειρεώτης*, ὡς *Μαρεώτης*, καὶ *Σαμψειρίτης*». Ἐν σελ. 152, 9 λέγεται «Ἀχιλλεῖος δρόμος—Τὸ ἐθνικὸν *Ἀχιλλειώτης* καὶ *Ἀχιλλεῖτης* δύναται εἶναι καὶ *Ἀχιλλειοδρομίτης*». Ἐν σελ. 113, 12 ἀντὶ τοῦ «καὶ Ἀργειῶτις παρὰ τὸ Ἀργεῖος καὶ Ἀργεῶτις τὸ θηλυκόν» ὀρθῶς ἔγραψεν ὁ Σαλμάσιος «καὶ Ἀργειώτης παρὰ τὸ Ἀργεῖος καὶ Ἀργειῶτις τὸ θηλυκόν». Πρβ. Σχολ. Ἀπαλλ. Ῥοδ. Α', 40 «ἀρχαιοτάτη μὲν (Ἀρρισα) ἢ Ἀργειῶτις». Ἀργεῶται ἐκαλοῦντο οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἀργέου νῆσον (Στέφ. Βυζ. σελ. 112, 9) ¹. Ἐν σελ. 267, 5 τάν-

¹ Περὶ τοῦ Ἀργειώτης, ὀρειώτης (Ἀνθ. Παλ. Θ', 824) καὶ Βακχειώτης (Ἰμέρ. Λόγ. ΙΓ', 7) ποιεῖται λόγον ὁ Λοβέκκιος Γραμμ. Βουτμ. Τόμ. Β', σελ. 432. Παρὰ Σοφοκλεῖ Οἰδ. Κολ. 678 ὁ Ἐρμαννός, ὁ Δινδόρφοις καὶ ἄλλοι προῦκριναν τὴν γρ. Βακχειώτας. Ὁ Ῥεῖσιγιος (Οἰδίπ. Κολ. σελ. 289) ὑπερμαχεῖ τοῦ τύπου Βακχειώτας, ἀλλ' οἱ λόγοι αὐτοῦ δὲν φαίνονται ἰσχυροί (Πρβ. Ἑλλένδετον Λεξ. Σοφ. σελ. 117 ἐκδ. 6'). Ἀντὶ δὲ τοῦ «Πανὸς ὀρειώτας» (Ἀνθ. Παλ. Θ', 824) ἔγραψεν ὁ Σνειδεθίνος ὀρειοίτας, ὡς ὀληκοίτας ἀντὶ τοῦ ὀλειώτας (Ἀνθ. Παλ. ε', 106. Ἴδε τὴν Διδώτειον

πίγραφα τοῦ Στεφάνου ἔχουσιν «Ἐλίμεια—Τὸ ἐθνικὸν Ἐλιμιώτης (ἢ Ἐλιμιώτης)». Ἀλλ' ὁ Μεινέκιος ἐξέδωκεν Ἐλιμία-Ἐλιμιώτης.

Γυθεάτης ἐκ τοῦ Γύθειον¹ καὶ Φυτεάτης ἐκ τοῦ Φύτειον.

Στέφ. Βυζ. σελ. 214,5 «Γύθειον: πόλις Λακωνική. Λυκόφρων δισσὰς σαλκίμβας κατὰ Γυθείου πλάκας — Ὁ πολίτης Γυθεάτης. Καὶ τὸ ἐκ τόπου Γυθείηθεν ἐθνικόν ». σελ. 675,17 «Φύτειον: πόλις Ἡλίδος τῆς κοίτης — Τὸ ἐθνικὸν Φυτεάτης, ὡς Γυθεάτης ὁ γὰρ τύπος Ἀρχαῖσι συνήθης ». Πρβ. καὶ σελ. 561,17 «Σέρρειον² — Τὸ ἐθνικὸν Σερρειεύς καὶ Σερρεώτης, ὡς τοῦ Λαύρειον Λαυρεώτης, καὶ Σερρεάτης, ὡς Λέπρειον Λεπρεάτης ». Ἐν τοῖς ἀντιγράφοις κεῖται *Λέπρεον*, ἀλλ' εἶνε πρόδηλον ὅτι ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἐτέθη τὸ διφθογογραφούμενον. Ἐκ πολλῶν δ' ἀποδεικνύται ὅτι ὀλίγον περὶ τὰ τοιαῦτα ἀκριβοῆς ὑπῆρξεν ὁ Στέφανος. Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως εἶνε ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐν Ὅρν. 149

τί οὐ τὸν Ἡλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον;

ὁ δὲ σχολιαστὴς διδάσκει ὅτι «καθ' ὑφάίρεσιν τοῦ Ι τὸ Λέπρειον εἶπεν»!³ Τὸ ἐθνικὸν Γυθεᾶται ἴδε παρ' Ἐκκλησίῳ *Doctr. Nom.* Τόμ. Β', σελ. 285 καὶ παρὰ Βοικκίῳ *Ἐπιγρ.* Τόμ. Α', σελ. 649 καὶ 671. Πρβ. καὶ Πασσαν. Γ', κἀ, 8 «Γυθεᾶται δὲ τῆς πόλεως ἀνθρώπων μὲν οὐδένα οἰκιστὴν γενέσθαι λέγουσιν » καὶ 9 «ὃν δὲ ὀνομάζουσι Γυθεᾶται γέροντα ». Παράδοξον φαίνεται τὸ τοῦ Λουκιανοῦ *Ἐταιρ. Διαλ. ΙΔ'*, 3 «οὐ σάνδαλα Παταρικὰ καὶ τυρόν Γυθιακόν καὶ φληνάφους ». Πρβ. 2 «καὶ τυρόν ποτε μέμνημαι τὸν μέγαν ἐκ Γυθείου » (Σχολ. «Γύθειον: τόπος παραθαλάσ-

ἔχουσιν τῆς Παλατίνης Ἀνθολογίας Τόμ. Α', σελ. 233 καὶ Τόμ. Β', σελ. 249). Ὑπάρχει δ' ὄνομα ὀρειτῆς καὶ θηλ. ὀρεῖτις. Αἱ δὲ Βρασιαὶ κατὰ τὸν Πασσανίαν (Γ', κδ' 4) ὀνομάζοντο πρότερον Ὀρειᾶται.

1 Ἴδε Οὐεβήρον de Gytheo (1833) καὶ Δινδόρφιον Ξενοφ. Ἑλλην. σελ. 399.

2 Ἴδε Βοιμέλιον Δημ.σθ. Δημηγ. σελ. 129.

3 Ὁ Μεινέκιος δοξάζει (Vindic. Strab. σελ. 104) ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Στράβωνος ὁ τύπος Λέπρειον ὑφέλει πανταχοῦ νάποκατασταθῆ.

σιος τῆς Λακωνικῆς ») καὶ 4 « κρόμμυα γὰρ αὐτῇ οἴσει ἐκ Κύπρου καὶ τυρόν, ὅταν ἐκ Γυθίου καταπλέης ». Ὁ Μενάγιος ὑπέπτευσέ ποτε ὅτι καὶ ἐν τῷ παρὰ Διογένει τῷ Λαερτίῳ « πέμψον μοι τυροῦ — κυθριδίου » (Γ', 11) λανθάνει τὸ Γυθιαίου ἢ Γυθιακοῦ· μεταδοξάσας δ' ἔπειτα εἶχασε Κυθρίου, ὅπερ καὶ ἐν τῇ Κοβητείῳ ἐκδόσει ἀναγινώσκεται (σελ. 257). Εὐδοκίμει δὲ δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ τυρός ὁ Κύθνιος, ὡς διδάσκει ὁ Πολυδεύκης Σ', 63 (Πρβ. καὶ Στέφ. Βυζ. σελ. 392,3. Αἰλικν. π. Ζώ. ΙΓ', 32. "Αλεξ. παρ' Ἀθην. ΙΒ', 12). Ἄλλ' ὁ ἀοίδιμος Κοραῆς διατείνεται ὅτι ἡ ἀληθὴς γραφὴ εἶνε « τυροῦ κυθρίδιον », τουτέστι χυτρίδιον¹.

¹ Ἐν Ἀτάκτ. Τόμ. Α', σελ. 123: Ὁ Ἐπίκουρος, γράφων πρὸς φίλον, τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸν στείλῃ μικρὰν χύτραν τυρίου, « Πέμψον μοι τυροῦ ΚΥΘΡΙΔΙΟΥ » (Διογ. Λαερτ. Χ, 11), ὅπου γράφε μόνον εἰς αἰτιατικὴν, ΚΥΘΡΙΔΙΟΝ (ἤγουν Χυτρίδιον), μὴ προσέχων εἰς τὰς προβληθείσας πολλὰς ἄλλας διορθώσεις, καὶ πρόσθετος τὴν λέξιν εἰς τὰ Λεξικά.

Τῆς λέξεως ταύτης γίνεται χρῆσις καὶ ὑπὸ τοῦ Κλήμεντος τοῦ Ἀλεξανδρέως γράφοντος Παιδαγ. Β', 5 (σελ. 165 Ποττ.) « κυθριδίσις καὶ ζωμοῦ ῥύσει καθυβρίζοντες » καὶ ὑπὸ τοῦ Ρούφου παρ' Ὀρειδασ. Τόμ. Β', σελ. 278 « ἔψε ἐν κυθριδίῳ καινῷ ». Ἀναγινώσκεται δὲ καὶ ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Ἑρμερινσίου ἐκδόσει τῶν Ἰπποκράτους καὶ ἄλλων ἰατρῶν λειψάνων Τόμ. Β', σελ. 581 « ὄσφρακινον κυθρίδιον καινὸν διάπυρον ποιήσας » καὶ σελ. 878 « κρέας ἔψειν ἐν κυθριδίῳ ἐξηθριασμένον ». Ἀλλὰ Τόμ. Γ', σελ. 258 « ἐς χυτρίδιον χάλκεον ἢ κεραμεῶν ».

Ἐχει δὲ τὸ κυθρίδιον πρὸς τὸ χυτρίδιον ὡς τὸ κιθῶν πρὸς τὸ χιτών, τὸ ἐνθεῦτεν καὶ ἐνθαῦτα πρὸς τὸ ἐντεῦθεν καὶ ἐνταῦθα, κτλ. Εὐστάθ. σελ. 468, 32 « Ὅτι δὲ Ἴωνων ἰδία ἢ τοιαύτη τῶν δασέων καὶ ψιλῶν ἀντιμεταχώρησις εἰς τὰ σύστοιχα δηλοῦσι μὲν καὶ τὰ τοῦ γλυκέος Ἴωνος Ἡροδότου, τὸ ἐνθεῦτεν, τὸ κιθῶν, τὸ βάθρακος καὶ ἕτερα, δηλοῦσι δὲ καὶ πολλὰ τῶν κοινῶν καὶ ἰδιωτικῶν· τὰ γοῦν ἀκάνθια ἀχάντια τινὲς φασιν ἐφῶν ἀνδρῶν — Ἴωνικῶς δὲ ἰδιώτισται καὶ τὸ ἐκ τῆς χύτρας συντεθὲν μονόκυθρον. Οὐ μακρὰν δὲ τούτων οὐδὲ τὸ πάσχα ἐκ τοῦ φάσκα καλλιφωνηθέν ». σελ. 746 15 « Τὸ γοῦν ἐντεῦθεν ἐνθεῦτεν φασὶ καὶ τὸν χιτῶνα κιθῶνα καὶ τὸν βάτραχον βάθρακον. Οὕτω καὶ χύτρα κύθρα λέγεται — Ἔστι δὲ μέχρι καὶ νῦν ἀκοῦσαι πολλοῦς τῶν ἀγροίκων οὕτω καὶ τὰ ἀκάνθια ἀχάντια λέγοντας ». σελ. 1570, 17 « Ὅτι δὲ πολλὰ τοιαῦτα ἀφῶνων τροπαὶ γίνονται Ἴωνικῶς δηλοῖ πρὸς ἄλλοις καὶ τὸ ἐνθεῦτεν καὶ ὁ βάθρακος τὰ παρὰ τῷ Ἴωνι Ἡροδότῳ » (Πρβ. Φαδωρῖν. λ. κιθῶν. Γρηγ. Κορ. σελ. 414 Σχ. Ἐτυμ. Μέγ. σελ. 454, 42. Καιροβοσχ. σελ. 635, 28 Γαισφ. Πρισκιαν. Η', 98. Σχολ. Ὀδύσα. Η, 87. Ἀπολλών. π. Συντάξ. Α', 25, κλπ.). Παρ' Ἡροδότῳ φέρεται Ε', 88 χυτρίδων καὶ Ζ', 176

Αἰνεάτης ἐκ τοῦ Αἶνεια καὶ Αἰπεάτης ἐκ τοῦ Αἴ-
πεια.

Στέφ. Βυζ. σελ. 50, 14 «Αἶνεια: τόπος Ἐθράκης — Τὸ ἐθνικὸν Αἰνειεύς — Ἔστι καὶ Αἰνεάτης, ὡς Κόρσεια Κορσεάτης,

Χύτρους. Ἐντὶ δὲ τοῦ βάτραχον Δ', 131 ἔγραψεν ὁ Δινδόρφιος (π. Διαλ. Ἡροδ. σελ. VI) βάθρακον. Καὶ ἐν τῇ νῦν δημοῦδι γλώσσῃ λέγεται βάθρακας καὶ βάθρακος (Πρόβ. καὶ Μουλλάχιον Δημητρ. Ζήν. σελ. 56). Ἰσως δὲ καὶ τὸ χύστρον οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ὁ κύσθος. Τὸ μονόκυθρον μνημονεύεται καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα σχολίοις Δ, 243 «ὡς παρ' Ἡροδότῳ βάθρακος ἢ βάτραχος καὶ μονόκυθρον μονόκυθρον». Ὁ Ἡρόδης παρὰ Στοβ. Ἐπιτολ. ΘΗ', 6 εἶπεν «ἢ χαλκῆν μοι μυῖαν ἢ κύθρην παίξει». Καὶ ἐν τῷ περὶ γυναικείων παθῶν τοῦ Σωρανοῦ πρὸς τοῖς συνήθεσι τύποις ἀπαντῶσι καὶ τὸ κίθωνα καὶ τὸ κύθρας (Ἴδε Ἐρμερίνσιον Σωραν. σελ. C). Παρὰ Ψευδαρριανῶ Περίπλ. Ἐρυθρ. Θαλ. 44 κεῖται κυθρίνους-κύθρινοι, παρὰ δ' Ἰωσήφῳ Ἀρχ. Η', γ', 6 κυθρογαύλους (Πρόβ. Γ' Βασιλ. Ζ' 38 καὶ Πολυδεύκ. Γ', 89). Εὐρίσκεται δὲ καὶ κυθροκακ(κ)άδιον παρὰ Κωνσταντίνῳ τῷ Πορφυρογεννήτῳ καὶ κυθροκανδήλα παρὰ τῷ Πτωχοπροδρόμῳ. Περὶ τοῦ κυθροκανδήλα ποιεῖται λόγον ὁ Κοραῆς ἐν Ἀτάκτ. Τόμ. Α', σελ. 240. Παρατηρητέον δ' ὅτι παρὰ Πολυδεύκει Ζ', 163 ὑπάρχει καὶ γραφὴ κυθροπλάθος (Ἴδε Μεινέκιον Ἀλκίφρ. σελ. 157).

Κατὰ τὸν Μοῖριν (σελ. 391) λέγεται «φάτνη Ἀττικῶς, πάθνη Ἑλληνικῶς». Πρόβ. καὶ Εὐστάθ. σελ. 1784, 44 «ἢ φάτνη — ἦν ἀντιστοιχία ἰδιωτικῆ πάθνην καλεῖ» καὶ σελ. 1259, 38 «ἐπάγει ὡς καὶ χεῖτιον ἐκείθεν τὸ χωροῦν ἀστραγάλους, ὃ καὶ κείθιον Ἰωνικῶς λέγεται κατὰ τὸ ἐντεῦθεν ἐνθεῦτεν, οἷς ὁμοιον ἰδιωτικῶς καὶ τὸ φάτνη πάθνη ἐναλλαγῇ φωνημάτων» (Πρόβ. Δοιδερλεῖνον Ὀμηρ. Γλωσσ. 2031. Ῥοσχῆρον ἐν Κουρτ. Μελετ. Τόμ. Α', β', σελ. 102 καὶ Κούρτιον Ἐτυμολ. σελ. 493 ἐκδ. δ'). Ἐντὶ τοῦ χεῖτιον καὶ κείθιον γράφεται παρ' Ἀθηναίῳ ΙΑ', 53 χήτιον καὶ κήθιον. Ἐκ τοῦ πάθνη τροπῇ τοῦ θ εἰς χ ἐγένετο τὸ τῆς νῦν κοινῆς γλώσσης πάχνη-παχνί, περὶ οὗ ἔγραψε καὶ ὁ Κοραῆς Ἀτάκτ. Τόμ. Α', σελ. 217 καὶ Τόμ. Δ', σελ. 404. Ἐμφερῆ τούτῳ εἶνε τὸ ἔχνος=ἔθνος, χλίδομα: χλιθερός=θλίδομαι θλιθερός, μαχτίδι=μαθ(η)τίδι, λυχρινάρι=λυθρίνι=ἐρυθρίνος. Περὶ τοῦ ἀμπώχνω=ἀπώθνω=ἀπώθω (ἀπωθῶ) καὶ τοῦ σπρώχνω=πρώχνω=πρώθνω=προώθω (προωθῶ) ἴδε Μαυροφρύδην Φιλίς. Τόμ. Γ', σελ. 123. Ταῦτα δ' ὁμοως δύνανται καὶ ἄλλως νῦν παραχθῶσι. Περὶ τοῦ ἄχνη καὶ ἄθνη, ἀχνίζω καὶ ἀθνίζω ἴδε Κοραῆν Ἀτάκτ. Τόμ. Α', σελ. 258.

Περὶ ἄλλων ὁμοίων τοῖς προδιαληφθεῖσι γίνεται λόγος ὑπὸ τοῦ Γοιτλιγγίου Ἀριστοτ. Οἰκονομ. σελ. 110, ὑπὸ τοῦ Λοβεκκίου Παραλειπομ. σελ. 47 καὶ Ἀγλαοφ. σελ. 214 καὶ 1183, μάλιστα δὲ Στοιχ. Τόμ. Α', σελ. 527 κέξ. καὶ ὑπὸ τοῦ Ῥοσχῆρου Κουρτ. Μελετ. Τόμ. Α', β', σελ. 102 κέξ. Περὶ τοῦ Κίθωνέα ἴδε Μεινέκιον Ἀθην. Τόμ. Δ', σελ. 302. Περὶ τοῦ Χαλκηδίων

Ἵδρεια Ἵδρεάτης, Ὀρνεαί Ὀρνεάτης, Κεγχρειαί Κεγχρεάτης, τοῦ Ἰσιγηθέντος»¹. σελ. 53, 15 «Αἶπεια: πόλις Λακωνικῆς—Τὸ ἔθνικόν Αἰπεάτης, ὡς Κορσεάτης, Ἵδρεάτης. Ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων ἐνίοτε μένοντος τοῦ Ἰ ὑφαιρεῖται τὸ Α, ὡς Δικαιαρχείτης, Σαμαρείτης, Ζελείτης, ἔσθ' ὅτε μένοντος τοῦ Ε, ὑφαιρουμένου τοῦ Ἰ, τὸ Α εἰς Ω ἀμείβεται, κτέ. ». Ἄλλὰ σελ. 130, 17 «Ἄσεα: κώμη τῆς Ἀρκαδίας, ἀφ' ἧς ὁ Ἀλφειὸς ῥέει, ὃς καὶ Ἀσεάτης λέγεται. Καὶ ὁ κωμήτης ὁμοίως, ὡς Κορσεάτης, Ὀρνεάτης ». σελ. 123, 15 «Ἄρνεαί — Τὸ ἔθνικόν Ἀρνεάτης. Ἔστι δ' ὡς Ὀρνεαί.

καὶ Καλχηδῶν γράφει ὁ Χοιροβοσκὸς σελ. 341, 19 «Καλχηδῶν Καλχηδόνας ἢ κατὰ Βυζάντιον, ἧτις καὶ Χαλκηδῶν καλεῖται· εὐρίσκομεν γὰρ διαφορουμένην τὴν χρῆσιν». Ἴδε Βρεδῶδιον π. Διαλ. Ἡροδ. σελ. 92. Βοιμέλιον Δημοσθ. Δημηγ. σελ. 128. Σαύπιον Ξενοφ. Λεξιλ. σελ. 141. Δινδόρφιον Διοδ. Σικελ. Τόμ. Α', σελ. ΧΧΙV. Ῥοσχῆρον Κουρτ. Μελετ. Τόμ. Α', β', σελ. 98 κέξ. Ὁθ. Σνειδῆρον Καλλιμ. Τόμ. Β', σελ. 338 καὶ Κόδητον Λογ. Ἑρμ. Τόμ. Α', σελ. 248.

1 Ἐν τοῖς ἀντιγράφοις φέρεται Κορσεαί, Ἵδρεαί, Ὀρειαί Ὀρεάτης, Κέγχρειαί ἢ Κέγχρειαί. Τὸ Ὀρνεαί Ὀρνεάτης ἀποκατέστησεν ὁ Ὀλσθήνιος, τὸ δὲ Κεγχρειαί ὁ Μεινέκιος, ὅστις καὶ τὸ Κορσεαί εἰς Κόρσεια μετασημάτισε καὶ τὸ Ἵδρεαί εἰς Ἵδρεια (ἢ Ἵδρειαί). Ἡ βραχεῖα τοῦ Στεφάνου παρατήρησις «τοῦ Ἰσιγηθέντος» τρανῶς, νομίζομεν, μαρτυρεῖ ὅτι τὰ ὑπ' αὐτοῦ μνημονευόμενα πρωτότυπα διὰ διφθόγγου ἦσαν γεγραμμένα.

Ἄλλὰ τί εἶνε τὸ Κόρσεια;

Παρὰ Πausανίαν ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς ἀναγινώσκειται «πόλισμά ἐστι Κορσεία (ἢ Κορσία)» καὶ «τοῦτο ἀπέχει Κορσειάδας» (κεφ. κδ', 4). Ὁ Στέφανος δ' ὁμοίως γράφει «Χορσία: πόλις Βοιωτίας. Πausανίας ἐνάτω ἐκ δὲ Κυρτώνων ὑπερβάλλοντι τὸ ὄρος πόλισμά ἐστι Χορσίας. Τὸ ἔθνικόν Χορσειεύς». Εὐρίσκειται καὶ τύπος Κορσιαί. Σουῖδ. «Κορσιαί: πόλις Βοιωτίας». Διοδ. Σικελ. Ις'. νη', 1 «Ὀρχομενὸν καὶ Κορώνειαν καὶ Κορσιάς». Σκύλ. Καρυανδ. 38 «Κορσιαί, Σίφαι καὶ λιμὴν». Παρὰ Δημοσθένει π. Παραπρεσβ. 141 (σελ. 385) τὰ μὲν ἄλλα ἀντίγραφα ἔχουσι Κορσία ἢ Κορσιαί, τὸ δ' ἄριστον Κορσια ἄνευ τόνου. Ὁ Ἀρποκρατίων τονίζει Κορσίαί, ποιησάμενος δὲ μνεῖαν τοῦ Δημοσθενικοῦ χωρίου ἐπιφέρει «πόλις ἐστὶ τῆς Βοιωτίας Κορσίαί, ὡς Θεόμπομος ἐν τῇ τριακοστῇ». Ἄλλ' ἐν τῇ μετωπίῳ ἐνὸς τῶν τοῦ ῥήτορος κωδίκων φέρεται τὸ σύντομον σχόλιον «ὄξυτόνως, ὡς Θεσπιαί». Κορσιαί ἐξέδωκε παρὰ Δημοσθένει ὁ Βεακῆρος καὶ ἄλλοι, Κορσιά ὁ Δινδόρφιος (Τόμ. Α', σελ. 404 ὉΞ.), Κορσία δ' ὁ Βοιμέλιος (Δημοσθ. κ. Αἰσχίν. σελ. 521). Πρβ. κ. Κ. Μυλλῆρον Γεωγρ. Μικρ. Τόμ. Α', σελ. 38.

Κορσίαί ὠνομάζοντο καὶ νῆσοι τῆς Ἰωνίας κείμεναι: ἀντικρὺ τῆς Σάμου Στράβ. ΙΔ', α', 13 «κατ' ἀρχὰς μὲν Σάμον ἐν δεξιᾷ ἔχοντι καὶ Ἰαρίαν καὶ Κορ-

Ὅμηρος Ὀρνεϊάς τ' ἐνέμοντο». σελ. 371,7 «Κεγχρεαί—Τὸ ἐθνικὸν Κεγχρεάτης, ὡς Κορσεάτης». σελ. 646,3 «Υδρέα: νῆσος πρὸς τῇ Τροίῳ. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Τὸ ἐθνικὸν Ὑδρεάτης». Εὐστάθ. σελ. 291, 6 «Ὀρνεαί δὲ ἢ δίχα τοῦ Ι Ὀρνεαί τοῦτο γὰρ μάλιστα ἐν κοινῇ χρήσει κεῖται κώμη ἐστὶν Ἀργείας κατὰ τὸν γεωγράφον. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. Ταύτην δ' ὁ τὰ Ἐθνικὰ γράψας πόλιν λέγει, οὐ κώμην. Πληθυντικῶς δὲ καὶ αὐταὶ λέγονται. Γράφονται δὲ διὰ διφθόγγου αἱ Ὀρνεαί, ὡς καὶ Βρυσσαί καὶ Αὐγειαί»¹. Τὸ παρ' Ἡσυχίῳ «Ὀρνεαί: πόλις» ἀναφέρεται πάντως εἰς τὴν Ὀμηρικὴν χρῆσιν. Πρὸς καὶ Σουῖδ. «Ὀρνεϊάς: πόλις» (Υπάρχει καὶ γρ. Ὀρνεαί-Ὀρνεαί). Ὁ Ἀττικὸς καὶ κοινὸς τύπος εἶνε Ὀρνεαί (Ἀριστοφ. Ὀρν.

σίας». Ἀνώνυμ. Σταδίασμ. 284 «ἐκ Δήλου εἰς τὰς Κορσείας». Ἄλλῃ Στέφ. Βυζ. σελ. 376, 10 «Κορσεαί: νῆσος τῆς Ἰωνίας ἀντικρὺ Σάμου. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Ἡρωδιανὸς Κορσεία διὰ τοῦ Ι. Καὶ τὸ ἐθνικὸν Κορσεάτης». Πρὸς Ἀνών. Σταδ. 283 «ἀπὸ Ἀμαζονίου ἐπὶ τὴν Κορσείαν».

Ἄν ὁ Στέφανος ἔγραψεν ἀληθῶς Κόρσεια, πᾶς τις ἴσως ὀφείλει νὰ ὑπολάβῃ ὅτι ὁ τύπος οὗτος εἶνε ὁμοίος τῷ Θέσπεια, περὶ οὗ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας μέλλομεν ἐν ἄλλῳ τόπῳ νὰ διαλάβωμεν. Ἄλλ' ἡμεῖς ἀμφιβάλλομεν πῶς περὶ τῆς γραφῆς Κόρσεια, δυσκόλως δ' ἡμᾶς αὐτοὺς πείθομεν ὅτι τὸ Κορσεᾶται σημαίνει τοὺς κατοικοὺς τῆς Βοιωτικῆς πόλεως. Δοξάζομεν δὲ μᾶλλον ὅτι ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Στεφάνου Κορσεαί φρονούντος ὅτι κατὰ τὸ (Ὀρνεαί) Ὀρνεαί καὶ τὸ (Κεγχρεαί) Κεγχρειαί ἠδύνατο νὰ λεχθῇ καὶ (Κορσεαί) Κορσειαί. Πρὸς καὶ Φεαί-Φεαί (ἢ Φεά-Φεαί. Ἴδε Λέντζιον Ἡρωδ. Τόμ. Α', σελ. 285).

Τὸ Ὑδρέα Ὑδρεια φαίνεται ὁμοίον τῷ Μαλέα Μάλεια, περὶ οὗ θὰ ῥηθῶσιν ἐν τοῖς ἔπειτα, καὶ τῷ Μιδέα Μίδεια, περὶ οὗ ὁ ἐθνικολόγος γράφει «Μίδεια: πόλις ἐν Ἀργεῖ—Λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ Ι Μιδέα» (σελ. 451, 14). Ἄλλ' ὁ Στράβων λέγει «ἔρημος δ' ἐστὶ κάκεινη καὶ ἡ πλησίον Μιδέα ἑτέρα οὖσα τῆς Βοιωτικῆς· ἐκείνη γάρ ἐστὶ Μίδεια, ὡς πρόνοια, αὕτη δὲ Μιδέα, ὡς Τεγέα» (Η', 11. Ἐν τοῖς ἀντιγράφοις φέρεται κακῶς Μίδεα ἀντὶ τοῦ Μίδεια. Ἴδε καὶ Εὐστάθ. σελ. 270-1 καὶ σελ. 286, 31). Εἶνε δ' ὁμοίως ὁ τύπος Ὑδρεια ἀμάρτυρος. Παρ' Ἡροδότῳ λέγεται Γ', 59 «Ὑδρέην τὴν ἐπὶ Πελοποννήσῳ» καὶ παρὰ Πausανίᾳ Β', λδ', 9 «ἑτέρα νῆσος Ὑδρέα». Ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ Ἡσυχίου φέρεται «Ὑδρα: νῆσος εὐτελής Δολόπων». Κοινῶς ὀνομάζεται Ὑδρα ἢ Νύδρα καὶ ὁ κάτοικος Ὑδρεώτης ἢ Νυδρεώτης (Ἴδε Οἰκονόμον π. Γνησ. Προφ. σελ. 659).

¹ Παρὰ Στεφάνῳ σελ. 188, 2 κεῖται «Βρυσσαί: πόλις Ἠλιδος, ὡς Αὐγειαί, διὰ τὸ πληθυντικῶς λέγεσθαι». Ὁ Βερκῆλιος ἔγραψε Βρυσσαί.

399. Θουκυδ. Γ', 7. Παυσαν. Β', κέ, 5 και 6. Η', κζ', 1. Σπράβ. Η', ς', 16 και 24, κτλ). Περὶ τοῦ *Κεγχρεαί* καὶ *Κεγχρειαί* γράφει Θωμαῆς ὁ Μάγιστρος «Καὶ Κεγχρεαί καὶ Κεγχρειαί. Λουκιανὸς ἐν τῷ περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν οὐδ' ἄχρι *Κεγχρεῶν ἀποδημήσας* καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ πλέων ἐκ τῶν *Κεγχρεῶν*» (σελ. 218)¹. Ἐν τοῖς ἀντιγράφοις τοῦ Πολυβίου φέρεται καὶ πλημμελής γραφή: *ΚεγχρΑΙαῖς-ΚεγχρΑΙῶν* (Β', ξ', 7. 8. Ε', κθ', 5), ὡς καὶ: *θυρΑΙα(ο)φόρους-θυρΑΙοφοροῦντας-θυρΑΙούς* (ἀντὶ τοῦ: *θυρΕοφ.-θυρΕούς*. Ε', νγ', 8. Γ', κθ', 6. ιγ', 2), *ῶρΑΙον* (ἀντὶ τοῦ: *ῶρΕόν*. Γ', μγ', 7), *κεραμΑΙα* (ἀντὶ τοῦ: *κεραμΕᾶ*. Γ', μδ', 2), *ΚινΑΙαν* (ἀντὶ τοῦ: *ΚινΕαν*. ΚΗ', ιθ', 1 Οὐλσχ.), κτλ.

Περὶ τῆς πόλεως *Αἰνείας* ἱστορεῖ τινα ὁ Ἀλικαρνασσεὺς Διονύσιος ἐν Ῥωμαϊκ. Ἀρχαιολ. Α', 49 γράφων ἐν τέλει τὰ ἐξῆς: «Ἐπὶ δὲ τῆς Κασάνδρου βασιλείας καθηρέθη, ὅτε Θεσσαλονίκη πόλις ἐκτίζετο, καὶ οἱ *Αἰνεᾶται* σὺν ἄλλοις πολλοῖς εἰς τὴν νεόκτιστον μετώκησαν»². Ἐν τοῖς τοῦ Μεινεκίου Κριτικοῖς Ἀναλέκτοις εἰς τοὺς Ἀθηναίου Δειπνοσοφιστὰς σελ. 126 ἀναγινώσκεται:

Ibid. f. τὰς Αἰνιάτιδας καλουμένας ἀφύας. Rectius Αἰνεάτιδας, ab Αἴνεια, ut Κορσεάτης a Κόρσεια, Ὀρνεάτης ab Ὀρνεια, et similia eiusdem generis plura. cfr. Stephanus Byz. s. v. Αἴνεια.

Ἄλλὰ παρ' Ἀθηναίῳ Ζ', 25 (σελ. 285) δὲν πρόκειται περὶ ἀφύων ἐκ τῆς Θρακικῆς πόλεως Αἰνείας. Ὁ λόγος τοῦ Δειπνοσοφιστοῦ ἔχει οὕτω:

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόρην ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὰς Ῥοδικὰς ἀφύας ἀντιτιθεὶς πολλὰ τῶν Ἀθήνησι γινομένων πρὸς τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ φησὶ «ταῖς μὲν Φαληρικαῖς ἀφύαις τὰς Αἰνιάτιδας καλουμένας

1 Ἰδὲ Πόππον Θουκυδ. Μέρ. Α', Τόμ. β', σελ. 229 ἐκδ. μεγ. Δινδόρφιον Θησ. Στεφ. Τόμ. Δ', σελ. 1397 καὶ Βρεδόδιον π. Διαλ. Ἦροδ. σελ. 188. Παρὰ Ξενοφῶντι Ἑλλην. Δ', ε', 2. ς', ε', 51 καὶ Ζ', δ', 5 φέρεται *Κεγχρείας*. Πρὸ. Β', α', 15 «καὶ προσβαλὼν πόλει τῶν Ἀθηναίων συμμαχῶ ὄνομα *Κεδρεΐαις*» καὶ Στέφ. Βυζ. σελ. 371, 12 «*Κεδρεαί*: πόλις Καρίας. Ἐκτατος Ἀσίχ».

2 Πρὸ. Βαίριον Ἦροδ. τόμ. Γ', σελ. 617 ἐκδ. β'.

ἀφύας, τῷ δὲ γλαυκίσκῳ τὸν ἔλλοπα καὶ τὸν ὄρφρον ἀντιπαρατιθεῖσα, κτέ.».

Καὶ τυφλῷ, νομίζομεν, δῆλον ὑπάρχει ὅτι περὶ Ῥοδιακῶν ἀφύων λόγος ὑπὸ τοῦ Λυγκέως γίνεται. Ἐν ταῖς σημειώσεσι τοῦ Κασσαυδόνου εὑρίσκεται ἡ ἐπομένη παρατήρησις (Τόμ. Δ', σελ. 111 Schweigh.):

Caeterum aruae quas Rhodii Aeneatidas vocabant, nomen habuerunt ab Aeno, qui locus fuit in continente, Rhodo oppositus. Inde dictae Aeniatides aruae, ut Pelorides conchae, et similia.

Παρὰ Στεφάνῳ τῷ Βυζαντίῳ σελ. 52, 10 κεῖται «Ἔστι καὶ τόπος Αἶνος ἐν τῇ καταντικρῷ Ῥοδίων ἡπείρῳ». Εἰκάζεται δ' ὑπὸ τινῶν ὅτι ἐκαλεῖτο ὁ τόπος οὗτος καὶ Αἶνεια. Παρὰ Γαληνῷ Τόμ. ΙΘ', σελ. 72 φέρεται «Αἰνειάτης: ὁ ἀπὸ Αἰνείου τῆς ἐν Θράκῃ πόλεως τὸν δὲ αὐτὸν καὶ Αἰνειοτικὸν ἔστιν ὅτε καλεῖ». Γράφεται καὶ «Αἰνιάτης-Αἶνου-Αἰνιοτικόν». Τὸ Αἰνειοτικόν ἢ Αἰνιοτικόν εἶνε πλημμελέστατον. Αἰνιήτης εὑρίσκεται ἐν τοῖς Ἱπποκρατείοις Τόμ. Α', σελ. 665 Ἑρμ.¹.

Αὐγεάτης ἐκ τοῦ Αὐγεια.

Στέφ. Βυζ. σελ. 145, 8 «Αὐγεια: πόλις Λοκρίδος. Ὅμηρος καὶ Αὐγειαὶς ἐρατεινάς. Ἔστι καὶ Λακωνικὴ πόλις — Τὸ ἐθνικὸν Αὐγεάτης». Ὁ Ὀλστῆνιος καὶ ὁ Βερκήλιος ἔγραψαν Αὐγειαί ἀντὶ τοῦ Αὐγεια². Εὐστάθ. σελ. 277, 42 «Αὐγειαὶ δὲ οὐ μόνον Λοκρικαί, ὧν ὁ πολίτης Αὐγεάτης, ἀλλὰ καὶ Λακωνικὴ πόλις ἐστὶν ὁμώνυμος». σελ. 295, 11 «Αἱ δὲ Βρυσεαὶ καὶ αἱ Αὐγειαὶ οὐ περιλοῦνται. Πολίτης δὲ τῶν Αὐγειῶν Αὐγεάτης. Τάχα οὖν καὶ Βρυσεάτης ὁμοίως». Πρβ. Στράβ. Η', ε', 3 «τὰ δὲ μετωνόμασται, καθάπερ αἱ Αὐγειαὶ Αἰγαιαί». Πausan. Γ', κα', 5 «ἐπὶ πόλισμα ἤξει Αἰγίας. Ὅμηρον δὲ ἐν τοῖς ἔπεσι τὸ πόλισμα τοῦτο ὀνομάζειν λέγουσιν Αὐγειαίς». Ἀντὶ τοῦ Βρυσεαί κεῖται παρὰ Πausanίᾳ Βρυσεαί Γ', κ', 3 «ἐνθα πόλις ποτὲ ὠκεῖτο Βρυσεαί» καὶ

1 Ἴδε Φοῦσιον Ἱπποκράτ. σελ. 1156, δ' καὶ Οἰκονομ. σελ. 9.

2 Ἴδε καὶ Θησ. Ἑρμ. Στεφ. Τόμ. Α', σελ. 2434 Παρ.